

EDITORIAL

En aquest butlletí us oferim l'habitual ressenya legislativa, així com dos nous comentaris jurisprudencials a càrrec de Josep Aldomà, sobre la intervenció d'una empresa privada en un procés selectiu, i de Carolina Gala, relatiu a un accident de treball quan ja s'havien manifestat símptomes previs.

LEGISLACIÓ

REAL DECRETO 105/2016, DE 18 DE MARZO, POR EL QUE SE APRUEBA LA OFERTA DE EMPLEO PÚBLICO PARA EL AÑO 2016 ([accés al text](#))

A aquesta oferta pública s'inclouen les places de les Escales de Funcionaris d'Administració Local amb Habilitació de caràcter nacional (art. 2, en relació amb l'annex IV), competència de l'Estat segons l'apartat 5 de l'art. 92.bis de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local. Igualment, s'estableix com a obligatori que aquelles corporacions locals que aprovin la corresponent oferta pública d'ocupació remetin els acords aprovatoris a l'Administració General de l'Estat (DA 2a), igual que es va disposar per a 2015 ([Butlletí núm. 124](#)) i 2014 ([Butlletí núm. 118](#)). La regulació de l'oferta pública és substancialment idèntica a la de l'exercici anterior.

RESOLUCIÓN DE 18 DE ABRIL DE 2016, CONJUNTA DE LAS SECRETARÍAS DE ESTADO DE PRESUPUESTOS Y GASTOS Y DE ADMINISTRACIONES PÚBLICAS, POR LA QUE SE DICTAN INSTRUCCIONES PARA LA APLICACIÓN EFECTIVA, EN EL ÁMBITO DEL SECTOR PÚBLICO ESTATAL, DE LAS PREVISIONES DE LA DISPOSICIÓN ADICIONAL DUODÉCIMA DE LA LEY 48/2015, DE 29 DE OCTUBRE, DE PRESUPUESTOS GENERALES DEL ESTADO PARA EL AÑO 2016 ([accés al text](#))

Són d'aplicació al personal del sector públic estatal i detallen el mètode de càlcul per a la devolució de les últimes quantitats encara no recuperades -que corresponen a 91 dies- de la paga extraordinària no percebuda el desembre de 2012.

RESOLUCIÓ GAH/1015/2016, DE 18 D'ABRIL, PER LA QUAL S'APROVEN LES BASES PER A LA CONCESSIÓ D'AJUTS DESTINATS AL FINANÇAMENT DE PLANS DE FORMACIÓ PER A L'OCUPACIÓ DELS EMPLEATS PÚBLICS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES LOCALS, I S'APROVA LA CONVOCATÒRIA PER A L'ANY 2016 ([accés al text](#))

Aquesta Resolució, publicada el 25 d'abril al DOGC i que va entrar en vigor l'endemà, dóna un termini de 30 dies naturals per sol·licitar la concessió d'ajuts per a plans de formació per a l'ocupació dels empleats públics. Les entitats beneficiàries són (base 2a de l'Annex I) ajuntaments, diputacions, entitats locals reconegudes a l'art. 3 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, Federació de Municipis de Catalunya i Associació Catalana de Municipis.

SENTÈNCIES

INTERVENCIÓ D'UNA EMPRESA PRIVADA EN LA CONFECCIÓ I VALORACIÓ DE LES PROVES EN UN PROCÉS SELECTIU

STS de 31 de març de 2016, recurs 994/2015 ([accés al text](#))

Comentada per Josep Aldomà

El tema central que es debat és la contractació d'una empresa privada per intervenir en el desenvolupament d'un procés de selecció. Concretament, segons les bases de la convocatòria, corresponia al tribunal de selecció la determinació del contingut de les proves, a excepció de la prova d'avaluació de competències, que s'havia de dissenyar i avaluar per una empresa de psicometria especialitzada en la matèria.

Del supòsit de fet origen d'aquesta sentència hi destaquen dues actuacions:

- a) L'empresa externa la va contractar l'Administració, no pas el tribunal de selecció.
- b) Les parts admeten que el tribunal de selecció es va limitar a traslladar a cada candidat el resultat de la valoració realitzada per l'empresa contractada.

El TS considera que es produeix una delegació de competències públiques que corresponen únicament a l'òrgan de selecció, el que suposa un desistiment improcedent de les mateixes, perquè el tribunal de selecció s'ha limitat a reproduir el resultat de la valoració efectuada per l'empresa, sense incorporar-ne cap explicació o justificació. Citant les precedents sentències del TS de 25 de juny de 2012, recursos 717/2009 i 1850/2010, i de 20 de febrer de 2013, recurs 539/2011, referides a la recepció acrítica d'informes elaborats per empreses privades en matèria de contractació, el TS afirma que una cosa és que el tribunal pugui sol·licitar assessorament sobre una determinada matèria del procés selectiu i una altra l'atribució completa d'una de les seves fases a una empresa privada de la que es desconeix qui fa les valoracions, amb impossibilitat de recusació dels seus components. A més, l'empresa no està subjecta a la legislació administrativa i, en conseqüència, a les necessitats de motivació i d'establiment dels criteris de correcció de l'exercici tipus test, el que es tradueix en una manca de garanties per als opositors.

L'Administració sosté que no es va produir abandonament total del control de la prova i que els recurrents podien sol·licitar i practicar una prova pericial que demostrés la manca d'encert de la valoració atorgada. Però segons el TS, l'absència de motivació de les valoracions faria inútil aquesta prova, doncs difícilment es podrien impugnar els criteris de valoració sense que s'haguessin establert prèviament. D'altra banda, l'al·legació relativa a que la valoració no es podia fer mitjançant un criteri matemàtic d'encert o desencert, exigia precisament una major i concreta motivació que justificqués el resultat de la prova realitzada i en facilités la impugnació.

En un moment en què sembla que les convocatòries de processos selectius poden ser més generals i generoses, fixem-nos que es tracta de la intervenció d'una empresa assessora contractada per l'Administració, no pas d'un assessor o assessors designats pel tribunal de selecció. Aquesta distinció s'expressa amb major claredat en les sentències del TS de 6 de febrer de 2006, recurs 6542/2000, i de 20 de febrer de 2006, recurs 5786/2000. L'Administració pot contractar una empresa per realitzar tasques organitzatives i de gestió relacionades amb el procés selectiu, sense necessitat que aquesta opció consti en la convocatòria. Però les funcions d'assessorament tècnic al tribunal de selecció i la intervenció en aspectes determinants de les matèries objecte dels exercicis, estan reservades a les persones designades pel propi tribunal, un cop prevista a les bases aquesta possibilitat. Aquests assessors poden ser recusats pels candidats i han d'actuar d'acord amb les previsions de les bases de la convocatòria; i els candidats tenen dret a conèixer llur identitat.

A banda de la qüestió central tractada, el TS es refereix a un altre aspecte rellevant: la subjecció dels agents que intervenen en un procés de selecció a unes bases il·legals no impugnades i la possibilitat de sol·licitar-ne la nul·litat amb posterioritat, una vegada conegut el resultat del procés. Sosté el TS que, quan les bases són il·legals, provoquen la vulneració de la tutela judicial efectiva dels interessats i el dret d'accedir en condicions d'igualtat a la funció pública (arts. 23.2 i 24.1 CE, respectivament); i en conseqüència, en produir-se la vulneració d'aquests drets fonamentals és possible impugnar les bases

malgrat no haver-ho fet abans de la celebració del procés competitiu. D'aquesta manera, el TS amplia considerablement la possibilitat d'atacar les bases il·legals d'una convocatòria més enllà del termini legalment establert per poder impugnar directament els actes administratius.

A la vista dels arguments exposats, el TS resol la retroacció del procediment i que el tribunal de selecció procedeixi, previ establiment dels criteris de selecció i sense perjudici de sol·licitar els assessoraments que consideri oportuns, a la valoració de la prova, motivant la nota que atorgui a cada opositor.

ACCIDENT DE TREBALL: SÍMPTOMES QUE ES VAN MANIFESTAR TRES DIES ABANS DE L'INGRÉS HOSPITALARI PER INFART DE MIOCARDI

STS de 8 de març de 2016, recurs 644/2015 ([accés al text](#))

Comentada per Carolina Gala

Un treballador havia començat a notar un dolor toràcic tres dies abans de ser ingressat a urgències, si bé el dia d'ingrés, quan va decidir acudir al metge, es trobava en temps i lloc de treball. Per tant, abans de ser diagnosticat l'infart, va tenir alguna manifestació de la malaltia, sense que els símptomes li impedissin acudir a treballar, i va ser mentre desenvolupava les seves tasques quan finalment es va produir l'episodi determinant del diagnòstic. Es debat si aquesta situació pot ser considerada accident de treball, pronunciant-se en sentit negatiu tant el Jutjat social com el TSJ. No obstant això, el TS sí considera que ens trobem davant un accident de treball, fonamentant-se en els arguments següents:

a) La definició de l'accident de treball està perfilada en termes amplis a la LGSS, si bé es requereix el nexa de causalitat entre el treball i la lesió. Ara bé, la pròpia LGSS té en compte la possibilitat que el treball no sigui la causa única i exclusiva d'una malaltia; i per això, davant les dificultats d'establir aquesta relació de causalitat directa, entra en joc la presumpció de l'art. 156.3 LGSS, segons la qual "es presumeix, llevat prova en contrari, que són constitutives d'accident de treball les lesions que pateixi el treballador durant el temps i en el lloc del treball".

b) La STS de 18 de desembre de 2013 (recurs 726/2013) va declarar com accident de treball el cas d'un infart en temps i lloc de treball de qui havia presentat un episodi de dolor per la nit a casa, que es va repetir amb més força en el lloc de treball.

c) La presumpció de l'art. 156.3 es refereix no només als accidents en sentit estricte o lesions produïdes per l'acció sobtada i violenta d'un agent exterior, sinó també a les malalties o alteracions dels processos vitals que puguin sorgir en el treball. Per això, el joc de la presumpció exigeix que, de negar-se l'etiologia laboral, s'acrediti la ruptura del nexa causal, bé perquè es tracta d'una malaltia que per la seva pròpia naturalesa descarta o exclou l'acció del treball com a factor determinant o desencadenant, bé perquè s'adueixen fets que desvirtuen aquest nexa causal. Això succeirà amb facilitat en els supòsits de malalties en les quals el treball no tingui influència, però esdevé difícil d'apreciar en els casos de les lesions cardíaques, les quals no són estranyes a les causes de caràcter laboral (STS de 20 d'octubre de 2009, recurs 1810/2008).

d) La presumpció no s'exclou perquè s'hagi acreditat que el treballador patia la malaltia amb anterioritat o perquè s'haguessin presentat símptomes abans d'iniciar-se el treball: s'ha de valorar, no l'acció del treball com a causa de la lesió cardíaca, la qual cosa no es podria apreciar en principi atesa l'etiologia comuna d'aquest tipus de lesions, sinó l'acció del treball en el marc de l'art. 156.2.f) LGSS com a factor desencadenant d'una crisi, que és la que s'adreça a la situació de necessitat protegida. Aquesta possible acció del treball es beneficia de la presumpció legal de l'art. 156.3 i no pot quedar exclosa únicament per la prova que la malaltia es patia amb anterioritat, ja que malgrat que fos així, és la crisi i no la malaltia prèvia la que cal tenir en compte a efectes de la protecció (STS de 27 de setembre de 2007, recurs 853/2006).

e) Aquesta tesi es reitera en la STS de 10 de desembre de 2014 (recurs 3138/2013) en un supòsit d'hemorràgia cerebral que s'exterioritza durant el descans per menjar, després d'haver-se sentit el treballador indisposat en temps i lloc de treball, encara que patís una malformació congènita arterio-venosa.

Aquesta sentència del TS, clarament favorable des de la perspectiva dels beneficiaris de les prestacions, constitueix un nou exemple de la gran ampliació que els tribunals han fet (i segueixen fent) del concepte d'accident de treball.